

**GJURAŠIĆ,
FAK &
PARTNERI d.o.o.**

T: +385 1 6381 225
F: +385 1 6381 226

URED U ZAGREBU
Petrinjska 28
HR-10000 ZAGREB

PISARNICA U DUBROVNIKU
Gabra Rajčevića 1
HR-20000 DUBROVNIK

Zagreb, 11.11.2025.
Naš znak: GF/0206

Posl. br.: P-2153/2024

putem TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

za VISOKI TRGOVAČKI SUD RH
Amruševa ulica 2
10000 ZAGREB

Tužitelj: VICTA d.o.o. u stečaju,
Karlovac, Brezova Glava 20,
OIB: 52459172681

Tuženik: PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d.,
Zagreb, Radnička cesta 50,
OIB: 02535697732

Ž A L B A

I/ Presudom Naslova od dana 06.11.2025. godine, pod gornjim poslovnim brojem, pod

toč. I. naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju glavnica iznosa obične štete - umanjeње vrijednosti imovine uslijed proteka vremena (amortizacija) u iznosu od 755.551,91 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata koje teku od 06.11.2025. pa sve do isplate,

toč. II. naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju glavnica iznosa štete radi izmakle koristi (dobiti) u iznosu od 3.508.657,52 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata koje teku od 06.11.2025. pa sve do isplate,

toč. III. naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju glavnica iznosa štete na ime pravične novčane naknade radi povrede prava osobnosti u iznosu od 3.000,00 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata koje teku od 06.11.2025. pa sve do isplate,

toč. IV. odbijen je zahtjev tužitelja za isplatu obične štete - ukradena imovina (propast stvari) u iznosu 35.634,08 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata koje teku od dana 13.09.2015.,

toč. V. odbijen je zahtjev tužitelja za isplatom glavnice iznosa štete radi izmakle koristi (dobiti) za period od 01.10.2023. do 31.12.2024. u iznosu koji će tužitelj odrediti po provedbi dopune vještačenja,

toč. VI. naloženo je tuženiku namiriti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 147.119,44 EUR, dok je pod

toč. VII. tužitelj odbijen s preostalim zatraženim iznosom parničnih troškova u iznosu od 599.454,75 EUR.

II/ Tužitelj ovim putem, opreza radi, u otvorenom zakonskom roku, podnosi žalbu protiv toč. I., II., IV., V., VI. i VII. Presude pod gornjim poslovnim brojem, pobijajući istu zbog:

- **apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka** iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP);
- **pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja** (čl. 355. ZPP);
- **pogrešne primjene materijalnog prava** (čl. 356. ZPP);

III/ U odnosu na točku I. i II. izreke pobijane Presude (TIJEK ZAKONSKIH ZATEZNIH KAMATA NA GLAVNICU)

Tužitelj podnosi žalbu i pobija Presudu u odnosu na toč. I. i II. Presude, **budući da je odbijen u odnosu na tijek zakonskih zateznih kamata**, gdje **Naslov pogrešno sudi i određuje tijek zateznih kamata na način da**

- **u toč. I. pripadajuće zakonske zatezne kamate počinju teći od dana 06.11.2025., odnosno od dana donošenja druge prvostupanjske, umjesto da sudi od dana 13.09.2015. (od datuma stupanja u posjed pokretnina i nekretnina), odnosno najkasnije od dana 02.02.2024. (od datuma donošenja prve prvostupanjske presude),**
- **u toč. II. pripadajuće zakonske zatezne kamate počinju teći od dana 06.11.2025., odnosno od dana donošenja druge prvostupanjske, umjesto da sudi od dana 02.02.2024. (datum donošenja prve prvostupanjske presude)**

Naime, radi pojašnjenja, tužitelj je nakon prve ukidne odluke VTS-a specificirao tijek kamata na način da je tražio dosudu zakonskih zateznih kamata na glavicu kako je i navedeno u podnesku tužitelja od dana 21.01.2025. (podnesak prije pripremnog ročišta u ponovljenom postupku) i žalbi, **odnosno**

- **za običnu štetu (umanjena vrijednost imovine) od dana stupanja u posjed za točku I. koji iznos glavnice je već obuhvaćen (uključen) u prvu prvostupanjsku presudu**
- **za štetu radi izgubljene dobiti od dana donošenja prve prvostupanjske presude za točku II. i to za period i iznos**

glavnice koji je bio obuhvaćen (uključen), vještačen i suđen u prvoj prvostupanjskoj presudi

- za štetu radi izgubljene dobiti od dana donošenja druge drugostupanjske presude za period i iznos glavnice koji nije bio obuhvaćen (uključen), vještačen i suđen u prvoj prvostupanjskoj presudi, i koja šteta nikad nije niti bila specificirana u konkretnom novčanom iznosu jer je Naslov odbio provesti dokazni prijedlog dopune vještačenja za taj period izmakle koristi koji nije bio obuhvaćen (uključen) u prvu prvostupanjsku presudu

U protivnosti tužitelj bi bez svoje krivnje bio nezakonito oštećen za iznos traženih i pripadajućih zakonskih zateznih kamata koje teku na glavicu koja je obuhvaćena (uključena) u prvu prvostupanjsku presudu i koja je uslijed ukidanja prve prvostupanjske presude radi pogreške Naslova prilikom obrazloženja i vraćanja predmeta na ponovno suđenje ponovno usvojena u drugoj prvostupanjskoj presudi.

Štoviše, tuženik je u dijelu osnovanosti potraživanja radi naknade štete za točku I. i točku II. ponovno uspio u sporu i drugi puta sa nalogom za isplatu novčane tražbine koja je bila obuhvaćena (uključena) u prvu prvostupanjsku presudu.

Dakle, **Naslov je pogrešno primijenio materijalno pravo** u odnosu na tijek zateznih kamata na glavicu iz točke I. i II. pobijane Presude, **te nije uopće dao razloge zašto je odredio da pripadajuće zakonske zatezne kamate počinju teći od dana 06.11.2025. godine.,** odnosno od dana druge prvostupanjske presude, iako je suštinski ponovno usvojio tužbeni zahtjev tužitelja radi isplate novčane obveze koja je obuhvaćena (uključena) u prvu prvostupanjsku presudu.

Tužitelj je takvom odlukom Naslova, i to ne svojom krivnjom, a radi trajanja i ponavljanja sudskog postupka, oštećen (zakinut) za iznos zateznih kamata koje teku na glavicu potraživanja i to najmanje za period od 1 godine i devet mjeseci (period od dana 02.02.2024. do dana 06.11.2025.) za iznos štete koji je uključen u prvu prvostupanjsku presudu na što tužitelj nikako nije mogao utjecati niti je na bilo koji način doprinosio dužini trajanja sudskog postupka (dapače cijelo vrijeme je isticao da tuženik odugovlači sa sudskim postupkom i da na tome kapitalizira).

Na ovakav način ovo može trajati još slijedećih nekoliko godina (a sada već traje gotovo 17 godina). U praksi to može izgledati da Naslov pruži neadekvatno obrazloženje prvostupanjske presude (učini opet povredu Zakona o parničnom postupku) bez krivnje tužitelja, iako suštinski sudi ispravno u pogledu postojanja štete i njene osnove, VTS ukine i vrati presudu na ponovno suđenje radi neadekvatnog obrazloženja, pa prvostupanjski sud donosi ponovno gotovo istovjetnu presudu (u pogledu naloga radi isplate novčane tražbine) ali sa opet neadekvatnim obrazloženjem, i sve kreće iz početka. I to može tako trajati sve do trenutka kada na kraju tužitelj uz svu naknadu štete koja mu bude dosuđena neće imati niti za pokriće tražbina u stečaju već će još i ostati dužan.

**IV/ U odnosu na točku IV. izreke pobijane Presude
(NAKNADA ŠTETE RADI UKRADENE IMOVINE)**

Tužitelj podnosi žalbu i pobija Presudu u odnosu na toč. IV. Presude **budući da je neosnovano odbijen zahtjev tužitelja za isplatu obične štete - ukradena imovina (propast stvari)** u iznosu od 35.634,08 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama za koje tužitelj tvrdi da teku od dana 13.09.2015. godine (od datuma stupanja u posjed), odnosno od dana kada je prvi puta specificirana ta šteta od strane tužitelja podneskom u ovom postupku (analogija sa odštetnim zahtjevom), **odnosno najkasnije od dana 02.02.2024. (od datuma donošenja prve prvostupajnske presude).**

U obrazloženju presude toč. 48. Naslov navodi da tužitelj nije dokazao postojanje pretpostavki za odgovornost na ime ukradene imovine tužitelja u iznosu od 35.634,08 EUR-a jer tužitelj po stavu suda **nije dokazao uzročno posljedičnu vezu između štetne radnje tuženika (nepravovremena isplata kredita) i štetne posljedice (krađe imovine).**

Naslov navodi da mu je „nejasno“ kako bi tuženik kao poslovna banka tu štetu uopće mogla spriječiti.

O pretpostavkama radi naknade štete radi ukradene imovine (što zakon i sudska praksa izjednačava sa propasti stvari), tužitelj je već isticao u svojim podnescima prije razdvajanja postupka i tijekom prvostupajnskog postupka u predmetu P-272/19 TS Zagreb (zadnji broj nakon promjene poslovnih brojeva) koji je priklopljen ovom predmetu i koji je podnesak sastavni dio ovog predmeta), te u podnesku od dana 04.04.2025. u ovom predmetu.

Naime, **tuženik je nepravovremenom isplatom kredita onemogućio tužitelja da stupi u posjed.** Kupac je tužitelj, a prodavatelj je osoba koja mu je trebala predati pokretnine i nekretnine radi nastavka proizvodnje nakon isplate kupoprodajne cijene iz odobrenog kredita. Kako kupac, odnosno ovdje tužitelj nije mogao na vrijeme isplatiti prodavatelje (to je trebao izravno učiniti tuženik prodavateljima) radi pravomoćno dokazane štetne radnje tuženika (neisplate namjenskog kredita radi kupoprodaje nekretnina i pokretnina radi nastavka i proširenja proizvodnje), došao je u zakašnjenje sa isplatom i posljedično preuzimanjem u posjed.

Kada je kupac - tužitelj došao u zakašnjenje, a došao je u zakašnjenje radi postupanja (štetne radnje tuženika) rizik propasti (ili umanjenje vrijednosti) stvari je prešao na kupca (sukladno Zakonu o obveznim odnosima). Prodavatelj nije bio dužan predati kupcu stvari i nekretnine prije isplate kupoprodajne cijene.

Ugovorom o kreditu sa Sporazumom iz 2009. godine (u članku 18., kako je to tužitelj već i obrazlagao u prethodnim podnescima) određeno je:

- kako su **ugovorne strane suglasne da Korisnik (tužitelj) i Založni dužnik (prodavatelj) snose sve rizike u vezi oštećenja i propasti nekretnina i pokretnina koje su predmet Ugovora, a koja ne spadaju u redovnu uporabu, odnosno koja se ne mogu nadoknaditi iz redovnog osiguranja**

- kako je **tužitelj nakon stupanja u posjed** predmetnih nekretnina i pokretnina iste dužan cit: **„osigurati kod prvorazrednog osiguravajućeg društva u dogovoru sa Bankom (tuženikom), protiv uobičajenih rizika - požara, udara groma, izlivanja vode, lom stroja itd. i to za cijelo vrijeme trajanja Ugovora sa Sporazumom, te o učinjenom obavijestiti Banku, a policu vinkulirati u korist Banke.“**

Uobičajeni rizici kod osiguranja pokretnina su i rizik od krađe, a osobito stoga što ukradene pokretnine (koje su popisane u prijavi o krađi) nisu sastavni dio nekog teškog stroja od nekoliko tona već zasebne pa su stoga i podložne krađi. **U praksi je uobičajeno da banke kada kreditiraju kupnju pokretnina** (automobila, alata, građevinskih strojeva, strojeva u proizvodnji koji nisu trajno povezani sa nekretninom i slično ...) **i kada uvjetuju sklapanje police osiguranja protiv uobičajenih rizika** (iako ovdje nije taksativno navedeno nego kao „itd.“) **da te police pokrivaju i osiguranje od krađe (pažnja dobrog gospodarstvenika).** Iz isprava koje prileže spisu je razvidno da predmetne pokretnine nisu bile trajno povezane sa nekretninom.

Dok su prodavatelji bili u posjedu stvari, a tuženik (banka) je osporavao putem suda Ugovor o kreditu sa Sporazumom sve do 2021. (da se utvrdi da je Ugovor o kreditu raskinut), pokretnine koje su ukradene (propast stvari) nisu mogle biti niti osigurane jer se o tome nije mogao postići dogovor sa tuženikom (bankom) kako je to određeno člankom 18. Ugovora o kreditu sa Sporazumom. Stoga, **niti tužitelj niti prodavatelj nisu mogli osigurati predmetne pokretnine niti vinkulirati policu u korist tuženika za vrijeme trajanja spora.** Nesporno je iz dokumentacije da su pokretnine bile ukradene za vrijeme trajanja spora, odnosno prije 2015. godine (prije stupanja tužitelja u posjed). Nesporno je da tužitelj nije mogao umanjiti svoju obvezu prema tuženiku po kreditu za iznos ukradenih pokretnina već isti tuženik potražuje od tužitelja u stečaju prilikom podnošenja Prijedloga za otvaranje stečaja i ustupa taj iznos tražbine AMCO ASSET MANAGEMENTU temeljem Ugovora o ustupu.

Kada je kredit naplaćen kroz ovršni postupak u kolovozu 2015. godine, odnosno kada je tužitelj kao kupac odmah nakon isplate kupoprodajne cijene iz kredita u kolovozu 2015. isplatio obvezu prodavatelju, prodavatelj mu je tek tada početkom rujna 2015. bio dužan predati te pokretnine u posjed.

Dakle, odgovornost za propast pokretnina, da iste nisu bile osigurane od krađe, a kako je došlo do njihove propasti (krađe) za vrijeme trajanja spora dok je tužitelj bio onemogućen preuzeti iste u posjed i štititi ih (i osigurati) te nije mogao dobiti niti njihovu adekvatnu novčanu protuvrijednost (kako bi kupio iste iz osigurnine i nadomjestio ih), isključivo je odgovoran tuženik. Iste nisu niti mogle biti osigurane od strane tužitelja, odnosno iste nije mogao niti bio dužan osigurati niti prodavatelj jer je sam Ugovor o kreditu sa Sporazumom osporavao tuženik.

Krađu zakon izjednačava sa propašću stvari za koje u konkretnom slučaju nije odgovoran prodavatelj (tužitelj je pao u zakašnjenje), niti tužitelj (jer je pao u zakašnjenje radi postupanja tuženika), već isključivo tuženik budući da je on uzročnik kašnjenja isplate

kupoprodajne cijene i nemogućnosti stupanja u posjed (kako bi tužitelj štitio pokretnine) i osiguranja pokretnina od propasti (krađe).

Dakle, **Naslov je pogrešno primijenio materijalno pravo** kod utvrđivanje uzročno posljedične veze između štetne radnje tuženika i štetnih posljedica za tužitelja, **odnosno nije uopće dao razloge o odlučnim činjenicama temeljem čega je odredio i zaključio da nema uzročno posljedične veze o istome iako je tužitelj o tome obrazlagao u svojim podnescima.**

V/ U odnosu na točku V. izreke pobijane Presude (NAKNADA ŠTETE RADI IZGUBLJENE DOBITI ZA PERIOD NAKON OTVARANJA STEČAJA)

Tužitelj podnosi žalbu i pobija Presudu u odnosu na toč. V. Presude budući da je **neosnovano odbijen zahtjev tužitelja za isplatom glavnice iznosa štete radi izmakle koristi (dobiti) za period od 01.02.2021. do 30.09.2023. za koji je već vještačeno, dok je za period od 01.10.2023 do 30.09.2025. odbijen zahtjev tužitelja u iznosu koji će (trebao je) tužitelj odrediti po provedbi dopune vještačenja i izračuna za novi period trajanja štete (tužitelj je podnescima kako je protjecalo vrijeme tražio nadopune vještačenja budući da nije znao kada će biti zaključena glavna rasprava).**

U točki V., odnosno u obrazloženju pobijane Presude Naslovljeni sud je propustio navesti da je tužitelj tražio (dokazni prijedlog tužitelja) da se radi protoka vremena od 1 godine i 9 mjeseci od dana donošenja prve prvostupanjske presude vještači i period od 01.10.2023. do dana 30.09.2025., odnosno propustio je dati valjane razloge radi odbijanja takvog dokaznog prijedloga.

Sumarno, tužitelj je neosnovano odbijen za naknadu štete radi izgubljene dobiti za period od 01.02.2021 (od otvaranja stečaja) do 30.09.2025. (zadnji kvartal prije zaključenja glavne rasprave), odnosno za period od gotovo 4 godine i 8 mjeseci, od čega je jedan dio perioda već vještačen (od 01.02.2021. do 30.09.2023.) dok je za drugi dio perioda Naslov odbio provesti dokazni prijedlog vještačenja (od 01.10.2023. do 30.09.2025.).

Tužitelj smatra kako je šteta trajala i traje i nakon otvaranja stečaja i za to je našao uporište u članku 1090. Zakonu o obveznim odnosima (potpuna naknada štete).

Također, opreza radi **tužitelj navodi kako je tužbeni zahtjev uskladio sa vještačenjem podneskom dana 15.11.2023.** kako je navedeno u toč. 27. pobijane Presude), i to za vrijeme trajanja prethodnog prvostupanjskog postupka u ovom predmetu, **a ne 21.01.2025. godine** dopuštenom preinakom kako je to pogrešno navedeno u toč. 26 obrazloženja pobijane Presude i Rješenju kojim se dopušta preinaka tužbe od 21.01.2025.

Dalje, u toč. 49. obrazloženja Naslov samo navodi da je tužitelj nesporno u stečaju od 01.02.2021. (dan otvaranja stečaja) te **da je „iluzorno očekivati“** da bi tužitelj u tom razdoblju ostvarivao ikakve prihode od 01.02.2012. do 30.09.2023, pa i dalje. **Tužitelj smatra da to ne može biti uzeto kao nepobitna dokazana činjenica jer je notorna**

općepoznata činjenica da neka društva i u stečaju mogu ostvarivati prihode (NAMA u stečaju, PEVEC u stečaju i druga brojna trgovačka društva u stečaju koja su nastavila poslovati i ostvarivati prihode).

Sud ne može obrazlagati Presudu na način da se koristi terminima da je nešto „iluzorno očekivati“ već treba primjenjivati pravila o teretu dokaza i Zakon o obveznim odnosima (članak 1090.) u dijelu koji nalaže potpuna naknada štete, odnosno da će „sud dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje odnosno propuštanja“.

Tužitelj smatra da je u postupku dokazao da se ne bi niti našao u položaju da završi prvo u blokadi pa u stečaju

- da je tuženik na vrijeme ispunio svoju ugovornu obvezu iz Ugovora o kreditu sa Sporazumom još 2009.
- da je prethodna protutužba tuženika u predmetu P-272/19 TS Zagreb još 2016. godine bila povučena nakon sklapanja Aneksa 1 Ugovora o kreditu sa Sporazumom (koji je sklopljen 24.02.2016.) kojim je potvrđena valjanost i pravosnažnost Ugovora o kreditu sa Sporazumom, odnosno odbačena od strane Naslova nakon ponavljanja postupka u istom predmetu (nakon revizije i ukidanja te odluke na VSRH dana 18.01.2017.) radi nepostojanja pravnog interesa (procesne pretpostavke za vođenje parnice) za utvrđenje da je Ugovor o kreditu sa Sporazumom raskinut (to je tužitelj i više puta isticao i ponavljao tijekom postupka P-272/2019 TS koji se vodio do 2022. i na što je Naslov u potpunosti ignorirao)
- da tuženik nije procesno manipulirao postupkom ovim i prethodnim postupkom koji su kao jedan postupak započeti u kolovozu 2009. godine, uz prešutno odobrenje Naslova (podnošenje neosnovanih kaznenih prijava i vođenja kaznenog postupka protiv tužitelja, razna traženja i odgode ročišta u ovom i prethodnom postupku, kasnije vođenje parnice bez pravnog interesa kada njegova protutužba trebala biti odbačena, konstantno mijenjanje teza i razloga neisplate i iznošenje kontradiktornih navoda tuženika prije i tijekom prethodnog i ovog postupaka, konstantno predlaganje novih dokaza, prodaja potraživanja prvo VENETO BANCA Spa pa AMCO ASSET MANAGEMENT kao povezanoj osobi s tuženikom za vrijeme trajanja spora oko iste tražbine i koja je zastupala interese tuženika u stečajnom postupku i ovoj i prethodnoj parnici/postupku ...)
- da je tuženik i Naslov dozvolio da se okonča parnični postupak u razumnom roku, a ne da se isti odugovlači gotovo 17 godina pred trgovačkim sudom, gdje se u pravilu sudi samo na temelju isprava, a koje su se sve nalazile u spisu), čime su probijeni svi mogući rokovi Stečajnog zakona, Zakona o parničnom postupku i Europske konvencije koja određuje što je to razuman rok trajanja sudskog postupka
- da se tuženik ponašao sukladno načelima Zakona o obveznim odnosima (koja su pobrojana u podnescima poput načela savjesnosti i poštenja, dužnosti suradnje, zabrane zlouporabe prava, zabrane prouzročenja štete, dužnosti ispunjenja obveze i ponašanja u ispunjenju obveza i ostvarivanja prava)

Tužitelj smatra da je takvo paušalno zaključivanje koristeći izraz „iluzorno“ kao argument odbijanja perioda u kojem tužitelj ima pravo tražiti naknadu štete radi izgubljene dobiti potpuno suprotno dokazima da je **otvaranje stečajnog postupka i prestanak poslovanja tužitelja posljedica kumulativnih štetnih radnji tuženika kroz period od 2009. do 2025. (što je tužitelj više puta isticao tijekom prvostupanjskog postupka), pa i dalje i to:**

- **radi povrede ugovorne obveze od strane tuženika, odnosno radi neisplate kredita na vrijeme**
- **radi zlouporabe prava na pristup sudu, zlouporabe procesnih ovlaštenja i obijesnog parničenja od strane tuženika, odnosno radi podnošenja tužbe na utvrđenje da je ugovor raskinut i simultane kaznene prijave protiv tužitelja i odgovorne osobe tužitelja, odnosno podnošenje zahtjeva za reviziju u predmetu PŽ-145/12 VTS RH (Revt-143/2016 VSRH) od strane tuženika u vezi utvrđenja da je Ugovor o kreditu sa Sporazumom raskinut o čemu se po ukidanju odluke odlučivalo sve do 2021. godine unatoč sklopljenom Aneksu 1 tog istog Ugovora dana 24.02.2016. (nedostatak pravnog interesa na utvrđenje jer je Aneksom ugovora konstatirano postojanje i pravna valjanost Ugovora o kreditu sa Sporazumom za vrijeme trajanja spora radu utvrđenja da je isti raskinut)**
- **počinjenja kaznenog djela (osnovana sumnja) od strane odgovornih osoba kod tuženika u udruženju sa trećim osobama, sa ciljem da se drugoj osobi, tužitelju, poćini šteta, a što je razvidno iz postupanja tuženika i AMCO ASSET INTERNATIONAL kao povezane osobe sa tuženikom i neosnovanih podnošenja kaznenih prijave protiv tužitelja u kaznenom predmetu Ko-2647/12 OKS Zagreb (napravljen je priklop spisa ovom spisu).**

Čak i sam stečajni upravitelj, koji nije svjedok u postupku već je imenovan od strane suda kao stručna i ovlaštena osoba, u Izvješću o gospodarskom položaju stečajnog dužnika (ovdje tužitelja) i njegovim uzrocima cit: „Pojasnio je da je poslovanje stečajnog dužnika i činjenica otvaranja stečajnog postupka usko vezana uz postupak/e protiv Veneto banke i Privredne banke Zagreb, a koje je stečajni dužnik pokrenuo kao tužitelj.“

Također, skupština društva je jednoglasno donijela i odluku da se prihvaća izvješće stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju stečajnog dužnika – tužitelja, kao i uzrocima tog gospodarskog položaja, odnosno činjenicu da je cit: otvaranje stečajnog postupka usko vezano uz postupak/e protiv Veneto banke i Privredne banke Zagreb, a koje je stečajni dužnik pokrenuo kao tužitelj.“

Sam stečajni upravitelj navodi u izvješću stečajnim vjerovnicima kako je AMCO ASSET MANAGEMENT bio umješac na strani tuženika. Naslov je izvršio uvid u stečajni spis te se mogao sam uvjeriti u gore navedeno.

Dakle, ne postojanje mogućnosti za nastavak poslovanja je posljedica postupanja i štetnih radnji tuženika PRIVREDNE BANKE ZAGREB (prije VENETO BANKA d.d.) i njegove povezane osobe (umješaca AMCO ASSET MANAGEMENT, prije VENETO BANCA SpA), a ne posljedica postupanja

tužitelja i odluke skupštine da tužitelj ne treba ili neće dalje poslovati.

O tome svemu je tužitelj detaljno obrazlagao u podnesku od dana 04.04.2025. u ovom ponovljenom postupku (nakon uvida Naslova u stečajni spis) citirajući Zapisnik sa skupštine vjerovnika nakon što je Naslov napravio uvid u stečajni spis.

Naslov se niti jednom rečenicom u obrazloženju pobijane Presude nije osvrnuo na tu argumentaciju i navode tužitelja kao niti u odnosu na isprave koje je sastavio stečajni upravitelj i u koje je Naslov napravio uvid u stečajnom spisu.

Naslov, niti drugostupanjsko tijelo koje odlučuje o ovoj žalbi, ne može niti zanemariti činjenice i da se uopće ne osvrne u obrazloženju pobijane Presude na to:

- **da je tuženik 2017. godine blokirao tužitelja i predlagao otvaranje stečaja istim tim Ugovorom sa Sporazumom od dana 08.01.2009. i Aneksom 1. od dana 24.02.2016. za kojeg je sve do 2021. u i protutužbi (preciznije do 17.12.2020. kada je postala pravomoćna drugostupanjska presuda) u predmetu P-272/19 TS Zagreb), pa dalje do veljače 2022. u reviziji (kada nije dopuštena druga revizija) tvrdio da je isti raskinut čime je blokirao nastavak ovog postupka (ovaj postupak je prekinut do trenutka pravomoćnog okončanja P-272/19 TS Zagreb (PŽ-145/12 VTS RH, Revt-143/2016 VSRH)**
- **da je člankom 1. Aneksa 1. Ugovora o kreditu sa Sporazumom za vrijeme trajanja postupka kojim tuženik traži da se utvrdi da je raskinut, utvrđeno da je Ugovor o kreditu sa sklopljen, da je tužitelj postao vlasnik nekretnina i pokretnina, da je došlo do promjene naziva tvrtke na strani tužitelja i da je tuženik temeljem djelomične pravomoćne presude izvršio isplatu (ovršen je)**
- **da nakon sklapanja tog Aneksa 1. tuženik uopće nije više imao pravni interes tražiti da se Ugovor o kreditu sa Sporazumom utvrdi da je raskinut i da se daljnje vođenje parnice u cilju takvog utvrđenja smatra obijesnim parničanjem bez postojanja pravnog interesa na utvrđenje**
- **da istim Ugovorom i Aneksom 1. pokrenuo ovrhe na pokretninama i nekretnina tužitelja namijenjenima proizvodnji na kojima je imao založna i razlučna prava temeljem istog Ugovora o kreditu sa Sporazumom i Aneksa 1.**
- **da je 2017. tuženik (tada VENETO BANKA d.d.) prenio isto to potraživanje iz Ugovora o kreditu sa Sporazumom i Aneksa 1. Ugovorom o ustupu potraživanja na VENETO BANCA SpA (kao sestrinsko društvo), pa potom na AMCO ASSET MANAGEMENT (koji je osnovan od strane vlasnika tuženika INTESA SAN PAULO) koji se u postupku P-272/19 TS Zagreb (PŽ-145/12 VTS RH, Revt-143/2016 VSRH) pojavio kao umješak na strani tuženika**
- **da je između tuženika AMCO ASSET MANAGEMET i tuženika temeljem Ugovora o ustupu potraživanja ugovoren i regres u slučaju gubitka ovog spora gdje se AMCO ASSET MANAGEMENT obvezao nadoknaditi tuženiku iznos sudskih troškova i glavnice (odredba članka 6. Ugovora o ustupu potraživanja koji se nalazi u spisu)**

G F&P

- da se AMCO ASSET MANAGEMENT legitimirao u stečaju kao najveći stečajni vjerovnik tužitelja (sa najvećim pojedinačnim brojem glasova na skupštini većim nego svi ostali vjerovnici zajedno) i da se protivio nastavku ovog postupka (proizlazi iz Zapisnika sa skupštine vjerovnika)
- **da je AMCO ASSET MANAGEMENT prije i nakon otvaranja stečaja kao singularni pravni slijednik (za potraživanje iz Ugovora o kreditu sa Sporazumom) tražio daljnji nastavak i prodaju pokretnina i nekretnina na kojima je imao razlučna prava** koje su namijenjene proizvodnji tužitelja
- **da se radi svega gore navedenog niti nije moglo nastaviti proizvoditi i raditi niti nastaviti sa ovim postupkom sve do 01.02.2022.** (kada je Naslov odredio nastavak postupka)
- da je tužitelju od dana stupanja u posjed proizvodnog pogona (pokretnina i nekretnina) u rujnu 2015. godine, iz objektivnih i dokazanih razloga (isprave kao dokazi o poduzetim radnjama nalaze se u spisu), trebalo više od godinu dana da uopće dobije certifikate i uspostavi mrežu dobavljača i kupaca koje je izgubio za vrijeme trajanja spora od 2009. do 2015., odnosno da u trenutku kada se vratio u posjed nije bio u onom stanju u kojem bi bio 2009. godine kada je trebao stupiti u posjed
- da je tužitelj nakon stupanja u posjed tuženika obavještavao o svim koracima koje je poduzeo i poduzima u cilju da se vrati u stanje u kojem bi bio da nije bilo štetne radnje
- **da je tužitelj tuženiku predlagao u više navrata sklapanje sudske ili izvansudske nagodbe** u cilju normaliziranja odnosa i prijeboja ili umanjena dijela obveze po Ugovoru o kreditu sa Sporazumom i Aneksa 1. te da se tuženik niti jednom nije odazvao niti uopće odgovorio na prijedlog tužitelja

O gore navedenom Naslov se nije osvrnuo niti jednom jedinom rečenicom u obrazloženju pobijane Presude.

Tužitelj je gore navedeno isticao kao argument i činjenicu više puta tijekom postupka u podnescima i tražio od Naslova da zatraži obrazloženje i očitovanje od tuženika, a što Naslov nikada nije želio zatražiti već je jednostavno ignorirao tu činjenicu.

Tužitelju je nejasno (iz kojeg razloga doista ne znamo) zašto se sa otvaranjem stečaja čekalo od 2017. do 2021. godine., i koji se žurno otvorio samo dva/tri radna dana nakon što je kod Naslova zaprimljena drugi puta sa VTS RH pravomoćna presuda u prethodnom postupku P-272/19 TS Zagreb i kada je drugi puta pravomoćno potvrđeno da Ugovor o kreditu sa Sporazumom nije raskinut te se naložila isplata kredita (to je sve razvidno iz isprava kada je otvoren stečaj i kada je ta odluka zaprimljena na trgovački sud).

Dakle, tužitelj je u blokadi računa i bez ikakvih mogućnosti plaćanja, odnosno bez ikakve mogućnosti da išta poduzima i radi, proveo gotovo 4 godine (od blokade 2017. do otvaranja stečaja 2021.), pa nakon toga i nakon otvaranja stečaja do danas.

Ukoliko je Naslov bio i je takvog stava da šteta nije mogla trajati i nakon otvaranja stečajnog postupka, a taj stav zastupa očito i tuženik, ne vidimo objektivan razlog zašto se predmetni postupak

nije mogao nepravomoćno okončati na takav način još tijekom 2022. godine nakon nastavka ovog postupka, jer za to nije bilo zapreke, kada je šteta bila značajno manja, već se isti nastavio nepravomoćno voditi sve do 06.11.2025.

Naime, članak 166. Stečajnog zakon propisuje da se postupci u kojima je stranka stečajni dužnik (odnosno ovdje tužitelj) moraju završiti u roku od 6 mjeseci od dana pravomoćnosti rješenja o nastavku parničnog postupka.

Rješenje o nastavku parničnog postupka nakon otvaranja stečaja postalo je pravomoćno dana 01.02.2022., i to nakon što je AMCO ASSET MANAGEMENT (povezana osoba sa tuženikom) na skupštini vjerovnika pokušao opstruirati nastavak ovog postupka glasanjem protiv nastavka ove parnice (proizlazi iz Zapisnika sa skupštine stečajnih vjerovnika od dana 20.05.2021. o čemu je tužitelj već navodio u postupku).

Evidentno je da je prema takvom stajalištu Naslova tužitelj nepravredno oštećen radi same činjenice dugotrajnosti vođenja postupka koji je započeo još 2009. godine i da jedino tuženik kapitalizira i koristi dugotrajnost postupka koji je sam uzrokovao bez snošenja ikakvih posljedica, niti materijalnih niti procesnih i da mu Naslov to tolerira već gotovo 17 godina.

Zakon o parničnom postupku, u prijelaznim i završnim odredbama iz 2022. godine, u članku 108. propisuje da u svim parničnim postupcima koji su započeli prije 01.04.2013. u kojima do stupanja na snagu nije donijeta prvostupanjska odluka te nije zaključen prethodni postupak, sud će u roku od 6 mjeseci od stupanja na snagu ovog zakona održati pripremno ročište na kojem će zaključiti prethodni postupak i održati glavnu raspravu. Dalje, se navodi da u slučaju ukidanja prvostupanjske odluke i vraćanja predmeta na ponovno suđenje rok od 6 mjeseci počinje teći od dana dostave drugostupanjske odluke prvostupanjskom sudu.

Dakle, u kombinaciji primjene ova dva navedena zakona (Stečajni zakon i Zakon o parničnom postupku) razvidno da je su u ovom postupku probijeni svi zakonski i razumni rokovi za donošenje sudske odluke, a za što bi sada prema stavu Naslova posljedice trebao snositi tužitelj.

Radi odgoda ročišta za glavnu raspravu (dva puta), bez ikakvog svrsishodnog razloga, nakon ponavljanja postupka proteklo je gotovo godinu dana i to:

- jedan puta radi uvida u stečajni spis (od dana rasprave kada je to određeno dana 01.04.2025. do dana slijedeće rasprave nakon uvida u stečajni spis dana 23.09.2025.) proteklo je gotovo 6 mjeseci
- drugi puta radi ponovnog pozivanja vještaka na ročište očitovanje (ukupno više od 3 puta) (od Zaključka kada je to određeno dana 14.07.2025. do dana kada je vještak trebao biti saslušan dana 23.09.2025. pa je od toga Naslov odustao) proteklo je ponovo gotovo 3 mjeseca

Paradoksalno, nakon odgode glavne rasprave radi saslušanja vještaka, vještak na kraju nije niti bio saslušan iako se pojavio pred

sudnicom (proizlazi iz Zapisnika na kojem je zaključena glavna rasprava), pa čak i kada je tužitelj sam inzistirao na tome da bude saslušan radi dopune vještačenja.

Dakle, Naslov je neosnovano odbio naknadu štete radi izgubljene dobiti za period nakon otvaranja stečaja 01.02.2021., odnosno dokazni prijedlog tužitelja za vještačenjem perioda od dana 01.10.2023. do dana 30.09.2025. (budući da je period od 01.02.2021. do 30.09.2023 prethodno vještačen), bez da je dao adekvatno obrazloženje i razloge zašto je to učinio, a bez provođenja takvog dokaznog prijedloga tužitelj nije niti mogao točno specificirati niti konkretizirati novčani iznos koji potražuje za taj period.

Dakle, Naslov je pogrešno primijenio materijalno pravo u odnosu na određivanje perioda trajanja štete i obveze potpune naknade štete (članak 1090. Zakona o obveznim odnosim), **odnosno nije uopće dao razloge o odlučnim činjenicama kada je odredio i zaključio da je šteta za točku V. (izgubljena dobiti) prestala nakon dana 01.02.2021. kao dana otvaranja stečaja.**

U osvrtu na kompletan postupak i njegovo trajanje možemo se poslužiti i citatom Glavnog državnog odvjetnika RH, kolege Ivana Turudića, koji je u nedavnom javnom obraćanju izjavio cit (citat sa portala IUS INFO): ***„Pravda koja je dugotrajna prestaje biti pravda i postaje nepravda“.***

Je li cilj ovdje procesno iscrpljivati tužitelja beskonačnim trajanjem postupaka? Je li možda Naslov to ne primjećuje kada je to više nego očito i na što je tužitelj kontinuirano ukazivao Naslovu još od 2017. godine?

Za vrijeme dok se vodi ovdje spor AMCO ASSET MANAGEMENT kao povezana osoba sa tuženikom uredno obračunava svoje kamate na tražbinu u stečaju temeljem Ugovora o kreditu sa Sporazumom i Aneksa 1., i to još od 2017. godine, dakle već 8 godina, dok **u isto vrijeme tužitelj prema stavu Naslova ne može obračunavati svoje zatezne kamate prema tuženiku nego od svake nove prvostupanjske presude i to za štetu koja traje prema stavu Naslova samo do 01.02.2021.** kada je otvoren stečaj.

Na ovakav način ovo može trajati još slijedećih 10 i više godina. U praksi to izgleda da Naslov pruži neadekvatno obrazloženje prvostupanjske presude (učini povredu), pa čak eventualno i drugi puta, iako sudi suštinski općenito ispravno u pogledu postojanja štete, zatim VTS vrati presudu na ponovno suđenje, eventualno i drugi puta, i sve kreće iz početka, i to može tako trajati sve do trenutka kada na kraju tužitelj uz svu naknadu štete neće imati niti za pokriće tražbina u stečaju već će još i ostati dužan.

Iz takvog stava Naslova proizlazi da je tuženik odugovlačenjima postupaka, i ovog i prethodno pravomoćno okončanog P-272/19 TS Zagreb tek 17.12.2021. godine., uz prešutno dopuštenje Naslova, kapitalizirao zloupotrebljavajući procesna ovlaštenja i koristeći pravosudni sustav (zloupotrebljavajući) i zakone protivno njegovim/njihovim načelima gdje god mu se ukazala prilika u cilju da nanese još veću štetu tužitelju odnosno umanjí svoju i poveća iznos tražbine AMCO ASSET

MANAGEMENTA (kao povezane osobe i umješaka) koju on potražuje kroz stečaj.

Neshvatljivo je da mu(im) se ovo uopće dopušta činiti da ovako manipuliraju postupkom i pravosudnim sustavom.

U stvarnosti, tuženik nije dozvoljavao završetak ovog postupka (jer je pretpostavka za nastavak ovog bilo pravomoćno okončanje prethodnog i to proizlazi iz isprava u spisu) dok je istovremeno poduzimao sve radnje van ovog postupka kao da je isti Ugovor o kreditu sa Sporazumom na snazi. **Ako to nije protupravno postupanje i zlouporaba prava protivno svim načelima obveznih odnosa i parničnog postupka onda doista ne znamo kako kvalificirati zlouporabu prava.**

Da je tuženik pravovremeno isplatio kredit tužitelju i da se nije obijesno parničio, a obzirom na Nalaz i mišljenje vještaka i visinu nastale štete, može se tvrditi i zaključiti da tužitelj ne bi uopće došao u takvu nezavidnu financijsku poziciju te bio blokiran i pao u stečaj već bi iz štete odavno vratio kredit i još imao više nego dovoljno novaca za nastavak i razvoj proizvodnje. **Sve gore izloženo ukazuje i dokazuje da šteta traje i nakon otvaranja stečajnog postupka i da još traje.**

Zaključno, tužitelj je u podnesku od 04.04.2025. godine detaljno obrazložio da šteta još uvijek traje i da je stečaj posljedica štetnih radnji tuženika, te je prvostupanjski sud bio dužan prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti, te omogućiti tužitelju da vještak izračuna i štetu za period od 01.10.2023. do 30.09.2025. jer ovako postupanje prvostupanjskog suda je protivno odredbi čl. 1090. Zakona o obveznim odnosima na temelju koje je **sud trebao dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja bez obzira što se u međuvremenu događalo s oštećenikom** (tim više što je do stečaja došlo štetnom radnjom tuženika, što su potvrdili i stečajni upravitelj i svi vjerovnici).

Opreza radi, tužitelj ističe da je prvostupanjski sud propustio u obrazloženju presude navesti da ga je tužitelj **podneskom od dana 24.09.2025.** obavijestio da sukladno **čl. 230. Stečajnog zakona** nije imao prethodnu odluku stečajnih vjerovnika za poduzimanje parnične radnje na ročištu održanom dana 23.09.2025. na kojem je odustao od točke IV tužbenog zahtjeva od dana 21.01.2025., te istim podneskom zatražio Naslov da u skladu s **čl. 98. st. 2. Zakona o parničnom postupku**, nastavi s postupkom ne uzimajući u obzir poduzetu parničnu radnju jer je ista poduzeta bez posebne odluke vjerovnika, podredno u vezi s **čl. 98. st. 4. Zakona o parničnom postupku** ukinuti poduzetu parničnu radnju.

VI/ U odnosu na točku VI i VII. izreke pobijane Presude (NAKNADA SUDSKIH TROŠKOVA)

Na osnovu takvo pogrešno utvrđenog stanja, prvostupanjski sud je dodatno oštetio tužitelja i u pogledu uspjeha u sporu, i pogrešno odredio visinu dosuđenih sudskih troškova. Naime, da je pravilno usvojio tužbeni zahtjev, tada bi tužitelj uspio 100% u sporu, te bi

mu bili dosuđeni svi priznati parnični troškovi, a ne bi uspio samo u omjeru sa 78%.

Isto tako, prvostupanjski sud pogrešno utvrđuje da je prethodno pravomoćno odlučeno o parničnim troškovima u predmetima pod posl. br. P-3146/09, P-178/17, P-272/19.

VII/ PRIJEDLOG ODLUKE DRUGOSTUPANJSKOG SUDA

Članak 366a. ZPP-a, cit: „**Prvostupanjska se odluka u povodu žalbe može ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje najviše jedanput.** Ako drugostupanjski sud nađe da bi prvostupanjsku presudu trebalo ukinuti i nakon što je ona već jedanput bila ukinuta povodom žalbe i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, drugostupanjski će sud sam provesti postupak uz odgovarajuću primjenu odredaba o postupku pred prvostupanjskim sudom radi otklanjanja nedostataka zbog kojih bi prvostupanjsku odluku trebalo ponovno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.“

Članak 329. ZPP-a, cit: „Ako su na temelju raspravljanja sazreli za konačnu odluku neki od više tužbenih zahtjeva, ili samo ako je dio jednog zahtjeva sazrio za konačnu odluku, sud može u vezi sa sazrelim zahtjevima, odnosno dijelom zahtjeva zaključiti raspravu i donijeti presudu (djelomična presuda). Pri ocjeni hoće li donijeti djelomičnu presudu sud će osobito uzeti u obzir veličinu zahtjeva ili dijela zahtjeva koji je sazrio za odluku“

Slijedom navedenog, tužitelj predlaže drugostupanjskom sudu u skladu s čl. 329., čl. 366.a i 373. ZPP-a usvojiti žalbu i preinačiti pobijanu Presudu u korist tužitelja i to

- **u odnosu na toč. I. preinačiti pobijanu Presudu** i usvojiti zahtjev tužitelja radi isplate glavnice novčane tražbine u cijelosti u iznosu od 755.551,91 EUR i na način da odredi da pripadajuće zakonske zatezne kamate na glavnicu iznosa potraživanja obične štete - umanjenje vrijednosti imovine uslijed proteka vremena (amortizacija) u iznosu od 755.551,91 EUR teku od dana 13.09.2015. (od datuma stupanja u posjed), a tek ukoliko to smatra neosnovano podredno najkasnije od dana preciziranja tužbenog zahtjeva radi isplate te tražbine u ovom postupku, odnosno podredno od dana 02.02.2024. (od datuma donošenja prve prvostupanjske presude) pa sve do isplate, a sve u roku od 8 dana od dana donošenja odluke
- **u odnosu na toč. II. preinačiti pobijanu Presudu** i usvojiti zahtjev tužitelja radi isplate glavnice novčane tražbine u cijelosti u iznosu od 3.508.657,52 EUR i na način da odredi da pripadajuće zakonske zatezne kamate na glavnicu iznosa potraživanja štete radi izmakle koristi (dobiti) u iznosu od 3.508.657,52 EUR teku od dana 02.02.2024. (od datuma donošenja prve prvostupanjske presude) pa sve do isplate, a sve u roku od 8 dana od dana donošenja odluke

- **u odnosu na toč. IV. preinačiti pobijanu Presude** i usvojiti zahtjev tužitelja u cijelosti za isplatu obične štete - ukradena imovina (propast stvari) u iznosu 35.634,08 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 13.09.2015. (od datuma stupanja u posjed), a tek ukoliko to smatra neosnovano podredno najkasnije od dana preciziranja tužbenog zahtjeva radi isplate te tražbine u ovom postupku, odnosno podredno najkasnije od dana 02.02.2024. (od datuma donošenja prve prvostupanjske presude) pa sve do isplate, a sve u roku od 8 dana od dana donošenja odluke
- **u odnosu na toč. V. preinačiti pobijanu Presudu** i u cijelosti usvojiti zahtjev tužitelja za isplatu iznosa štete radi izmakle koristi (dobiti) i za period od 01.02.2021. do 30.09.2025. (odnosno ukupno za cijeli period trajanja štete od 01.08.2009. do 30.09.2025.) **te ujedno skladno članku 366.a ZPP-a naložiti provedbu dopune vještačenja i izračun iznosa naknade štete za period od dana 01.10.2023. do dana 30.09.2025.** (koji nije obuhvaćen vještačenjem) kako je **tuženik to tražio i specificirao prethodno zadnji puta podneskom od dana 23.07.2025.,** sve kako bi tužitelj po dopuni vještačenja mogao precizirati iznos tog dijela tužbenog zahtjeva i za taj period u iznosu koji će izračunati vještak, sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja odluke
- **u odnosu na toč. VI. i VII. preinačiti pobijanu Presudu** u pogledu parničnih troškova u korist tužitelja, i to na način da naloži isplatu parničnih troškova sukladno uspjehu u postupku sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na
 - o parnične troškove nastale u prvom prvostupanjskom postupku prije ukidanja od dana donošenja prve prvostupanjske presude (02.02.2024) pa sve do isplate
 - o parnične troškove nastale u drugom prvostupanjskom postupku od dana donošenja druge prvostupanjske presude (06.11.2025) pa sve do isplate
- naloži tuženiku naknadu troška sastava ove žalbe sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja drugostupanjske odluke pa sve do isplate, a sve u roku od 8 dana od dana donošenja odluke

Tužitelj moli drugostupanjski sud da, uzimajući u obzir dosadašnji protek vremena (17 godina), prethodno usvojeni zahtjev za suđenje u razumnom roku, činjenicu da se tužitelj nalazi u stečaju, te rokove iz čl. 166. Stečajnog zakona i odredbe Zakona o parničnom postupku (gore navedene), **ne vraća predmet drugi puta na ponovno suđenje prvostupanjskom sudu već da sam donese odluku,** odnosno za dio zahtjeva ili dijela jednog zahtjeva koji je sazio za odluku donese djelomičnu presudu (odluku), a da za dio zahtjeva odnosno dio jednog zahtjeva koji nije sazio za odluku (nije moguće donijeti sada odluku po žalbi) sam provede postupak i po provedbi postupka i specifikacije tog iznosa za period koji bi se trebao vještačiti i za koji je tužitelj odbijen donese odluku kojom se usvaja tužba i tužbeni zahtjevi tužitelja.

G F&P

VICTA d.o.o. u stečaju,
zastupan po:

Trošak:

Sastav žalbe (Tbr.10.1.).....	25.000,00	EUR
PDV (25%).....	6.250,00	EUR
Sudska pristojba	663,61	EUR
Ukupno.....	31.913,61	EUR